

den, en dus
ester, zonder
n.
ook op de
slaan, dan
merkt, dat
alsof de één
andere abso-

gezonde da-
en van ko-
k maar aan
dijders enz.
ze kraken,
eder ze voor
i niet anders
ouwen, met
lenwefsel of

alderijk van
e zichzelf
en alzo bij
r juist zulke

u gesteld, of
al dan niet
el iets in zich
smetting vat
n wist een
rijke in zijn
igen, dan zou
ijn hulp inge-
p men wees,
en letterlijk

e inenting al
ve geheel in
tie, waarover
omt, maar er
tlegging van
l dit uitwijst,
op dat woord
ophylaxe uit,

g bij Revell
ht onder den
nd?
e hieruit een
volstaan we
dit geschrift

ertoeft en het
lesloeg, gaat
okomen ge-
er noodza-
welijke idee
id in onze
a onze voor-
ezen op te

lij oordeelt,
gedaan. As-
aast Apollo,
name vestigt
t Oosterse
ijwelike idee
en ten slotte
reldbeschou-

hte nu, zoo
elijke religie,
gelijk die in
Nieuw Ver-
nt van alle

dt nooit de
ind de man-
n het Godde-

e. God zegt
ristus is niet
n God. Hij
Druid. Ook
in trauwen-
gere verhef-
nighe Schrift
manlijke ge-

er aan, stemt
wat de Hei-
van de ééne
e en vrouwe-
alleen in het
Nieuwe Tes-
tament nog
t Oude.

roog, is het-
volg van het
idee in het
e ideaal, om

plaats ten-
t de vrouw
et algemeen
delijke ver-

steeds meer
ruiming van
beter verze-
ert hij des-
het Ferni-
van man en

aren op, wel
un zwijgen,
de Christe-
de hand wer-
kenbare ge-
ze sociale en

helen.
en in harte-
n heer J. J.
in den heer
ng / 5; van
a. 50; van den
den heer G.

F. Taats, diaconie kerk B Rotterdam / 4, als
zinde / 2 van de kerk en / 2 van de school
van de Wed. N. H. R.

D. HULLEMAN,
Penningmeester.

Uit de Pers.

Humoristisch-raak is het stukje van De
Inspectie in het Gereformd Volksblad van
25 Februari.

Sommige predikanten der Hervormde Kerk be-
weten dat zij, ondanks al de misstanden, welke
ook zij in haar zin, nochtans met een goed en
vrij geweten in die kerk blijven, omdat zij niet
willen in den steek laten, neen meer nog: niet
mogen in den steek laten 'het geheel der gedoopten.'
Dat hebben de Afgescheidenen van 1834 wel
gedaan.

De Doelcerenden van 1886 ook.
Zij evenwel zullen het niet en mogen het niet.
Als hun woordvoerder in deen maakt zich in de
laatste weken vooral verdienstelijk Ds. G. H. Wa-
genaar, predikant bij de Hervormde te Leeuwarden.
En deze — oorspronkelijk een zoon der schei-
ding! — tracht nu in het weekblad De Gerefor-
meerde Kerk zichzelf en zijne medebroeders in
dezen te rechtvaardigen.

Merkwaardig genoeg beroept hij zich voor zijn
blijven in de Hervormde Kerk, welk blijven voor
hem daaruit voortvloeit, dat hij immers 'het ge-
heel der gedoopten' niet loslaten mag, op zijn
eigen broeder, Dr. L. H. Wagenaar, bedienaar des
Woords bij de Gereformde Kerk te Middelburg.
Deze zijn broeder heeft onlangs een levensbe-
schouwing in het licht gezonden van Johannes Fon-
tanaus den Hervormer van Gelderland.

De jongere broeder — die te Leeuwarden —
heeft dit boekje ook gelezen, en vond er, tot zijn
grote verrassing, en tot bevestiging van zijne
conscientie, het kerkelijk ideaal der Gereformde
vaders in dezer eeuw in geschilderd.

«Om het vaderland gaat het hun. Niet metho-
distisch om de enkele zielen. Neen, voor Land en
Kerk roept heel hun hart. En deze twee zijn hun
één. Beter nog dan Willem van Oranje zien ze in,
dat was Roomsche blijft, reeds terug hunkert naar
verzoening met den Koning. Daarom is het hun
streven om de Roomsche Hierarchy te vernietigen
en de Gereformde Kerk alomt op openbaring en
tot heerschappij te brengen. De antieke Calvinisten
leefden in den gedachten dat de Overheid als
Dienares Gods de Kerk (dat was hun *het geheel*
der gedoopten), dat niet den Paas maar Christus
toewaken) verhindert moest in de afgodische super-
stition van Rome zich Gods toorn op den hals te
laden en moest dwingen om naar de zuivere ker-
kenorde te dienen den Christus Gods. Dan alleen
er voor 't benarde Nederland een dageraad
der verlossing zijn. In dezen gedachten heeft
ook Fontanus rusteloos geijverd».

Voor de cursief gedrukte woorden zijn koren
op den molen van den jongeren Wagenaar.

Ziet ge nu wel, roept hij triomfend uit, ons
kerkbeeld is het antiek-gereformde!

Ook mijn broeder, Dr. Wagenaar, een Gerefor-
meerde Historicus, houdt dit kerkbeeld voor antiek-
gereformde!

Da. Wagenaar van Leeuwarden heeft ons op
eenmaal schakmat gezet.

Hoe een man als zijn broeder, die er zulk een
antiek-gereformd kerkbeeld op naboot, indertijd
met de Doelcerenden meening is een nielkundig
raadsel. Hoe moet zijn hart hem geslagen en zijn
geweten hem beschuldigd hebben, toen hij deze
woorden neerschreef en zich in gedachten bracht
zijn eigen in den steek laten van 'het geheel der
gedoopten'!

Da. Wagenaar van Leeuwarden en zijne geest-
verwanten treden in het voetspoor der Gerefor-
meerde Vadersen.

Voor die vadersen was de Kerk 'het geheel der
gedoopten'.

En daarom scheiden zij zich niet van, maar zij
bleven in de 'valsche kerk', die zich en harer
ordinantie meer macht en autoriteit toeschrijft
dan den Woord Gods, en zich aan het juk van
Christus niet wil onderwerpen; die de Sacramenten
niet bedient gelijk Christus in zijn Woord verordend
heeft, maar daar af en toe doet gelijk als het haar
goeddunkt; die zich meer op menschen grondt dan
op Christus; die vervolgt degenen die heilighijk
leven naar het Woord Gods en die haar bestraffen
Art. 29 Ned. Gel. Bel.

Zij deden juist wat Ds. Wagenaar van Leeuwar-
den nu doet; en Ds. Wagenaar van Leeuwarden
en zijne geestverwanten doen juist zoals zij hebben
gedaan.

Voor die Vadersen was de Kerk 'het geheel der
gedoopten'.

En daarom handten zij de hardoekige Remon-
stranten niet uit de Kerk, en oecenden geen tucht
uit op wie een ongoddelijke leer dreven en een
ergerlijk leven leidde.

Haadden toch de Afgescheidenen van 1834 en de
Doelcerenden van 1886 dat antiek-gereformde
kerkbeeld van hunne Vadersen niet zoo jammerlijk
verloochen in de praktijk!

Die Vadersen geloofden alleen; aan handelen
opreden dachten zij niet.

O gij Gereformde Vadersen! indien gij deze
dagen opstondt uit uw graf, gij zoudt tot de Ge-
reformde Kerken in Nederland zeggen: gij hebt
ons niet begrepen; en tot de 'Gereformde' in
de Hervormde Kerk: omne echte zonen zijt gij!

Toch is het verblijdend, dat mannen als de
Leeuwarder predikant Wagenaar zich over zulke
questies beginnen uit te spreken.

Alleen het zwijgen is hier doodlijk.

Mits ze spreken gaan, moeten ze zelve al
spoedig het onhoudbare op Protestantisch en
Gereformd standpunt van de conservatieve
dugredenen gaan inzien.

Rapport van de Commissie in zake het Diaconaat.

Welken en Erv. Broeders.

Het zal U wellicht bekend zijn, dat op de
laatste Centrale Diaconale Conferentie, gehouden
te Amersfoort 14 Juli 1898, door een daartoe
op de vorige Conferentie benoemde Commissie
een uitvoerig rapport is uitgebracht in zake
meerdere ontwikkeling van het Diaconaat.

Naar aanleiding van de bespreking van dit
Rapport met zijne Conclusien besloot de Con-
ferentie de Commissie te continueren; een
vriend lid (een dienaar des Woords) haat toe
te voegen; haar het Rapport met de gemaakte
opmerkingen opnieuw in overweging te geven,
en haar op te dragen de uitkomst van haar
vernieuwde arbeid te zenden aan alle Kerke-
raden en Diaconieën, met verzoek het hun
toegezonden in hunne vergaderingen te willen
bespreken.

Ondergeteekenden, voornoemde Commissie
uitmakende, hebben de eer het navolgende, als
uitkomst van hun vernieuwde arbeid, beschei-
denlijk onder uwe aandacht te stellen. U met
aandacht te verzoeken het in ernstige over-
weging te willen nemen, hopende dat dit leiden
moge tot het brengen van deze gewichtige aan-
gelegenheid op de meerdere kerkelijke vergade-
ringen.

Op de Centrale Diaconale Conferentie, vooral
op die der laatste jaren, werd steeds sterker
behoefte gevoeld naar meerdere ontwikkeling
van het Diaconaat.

De besprekingen van onderscheidene vraag-
punten der Agenda gaven al duidelijker bewijs,
dat zowel de Diaconieën der kleinere Kerken
en plaatsen als der grotere, in haar arbeid
voor allerlei vragen worden gesteld, waarvoor
eene bevredigende oplossing tevergeefs gezocht
wordt, voornamelijk uit gebrek aan vaste regelen
en onderlinge voorlichting en samenwerking.

Met de werkelijkheid voor ogen begint men
in en buiten de Diaconieën al meer te beseffen,
dat het Diaconaat in onze dagen zooveel stof-
felijke en geestelijke zorge insluit, dat zal die zorge
zooveel doenlijk tot haar recht komen, naar
een weg dient omgezien te worden, waarin het
Diaconaat onzer Gereformde Kerken zich naar
zijn aard en bestemming ontwikkelen kan.

Bedenkt men wat de Deputaten onzer Ker-
ken voor de Correspondentie met de Hooge
Overheid onder Art. 28 D. K. (Uitgave Ds.
Feitaga en Ds. Hessels, Kampen 1897) onder
meer ook ten beste van de Diaconieën geven;
wat de hooggeachte Redacteur in De Standard
van 2 Juni '98 en in De Hervorm van 3 Juli
'98 onder de aandacht brengt in zake het
jongste schrijven der Regeering aan de Diaconie-
neen; alsook den inhoud der Circulaire, onlangs
aan de Diaconieën gezonden door een daartoe
door de Conferentie benoemde Commissie van
Advies, — dan valt kwalijk te ontkennen dat
de tijd daar is, dat het Diaconaat tot meerdere
ontwikkeling dient te komen.

Op de noodzakelijkheid dier meerdere ont-
wikkeling werd reeds in 1833 gewezen door
Dr. A. Kuyper in zijn 'Tractaat van de Reforma-
tie der Kerken'; § 25 'Wat de Diaconen in de
Kerke Christi te doen hebben'.

Ook de Generale Synode van Dordrecht 1893
erkende de noodzakelijkheid. Naar aanleiding
van een voorstel der Prov. Synode van Utrecht
in zake de ontwikkeling van het Diaconaat,
benoemde de Synode een drietal Broeders, om
voor de e. k. Synode eene studie te leveren,
waarin overwogen en aangewezen wordt wat
betreffende de ontwikkeling van het Diaconaat
te doen zij. Zij droeg dien Broeders op, vier
maanden vóór de komende Synode de vrucht
van hun arbeid het licht te doen zien en stelde
zels eene som beschikbaar voor de eventuele
schade op de uitgave van die studie.

Op de Synode te Middelburg 1896 werd ge-
rapporteerd, dat er wel samensprekingen tusschen
twee van de drie Broeders hadden plaats ge-
had, maar dat men niet zóózeer gekomen was,
dat men eene studie had kunnen leveren, mede
uit oorzaak van de bezwaren aan eene gemeen-
schappelijke studie verboden.

Vrijelijk kan dus gezegd worden, dat zowel
buiten als in de Kerkeraden en Diaconieën,
zowel door de mannen der theorie als der
praktijk, de noodzakelijkheid van meerdere ont-
wikkeling van het Diaconaat gevoeld en erkend
wordt.

De vraag, die hierop volgt is deze: Welke
is de weg, waarin het Diaconaat tot meerdere
ontwikkeling kan komen?

De Commissie heeft op die vraag, na vele
overwegingen, geen ander antwoord dan dit:
het wettig samenkomen der Diaconieën in meer-
dere vergadering.

Zij wil niet ontveinen, dat dit antwoord be-
denkingen opwerpt, die waardig zijn onder de
oogen gezien te worden.

De weg van samenkomsten der Diaconieën
in meerdere vergadering wordt in de Dordtsche
Kerkenordening niet gevonden. Hooge bevreem-
ding kan dit evenwel niet waken. Door de
Reformatie der 16de eeuw is het Diaconaat
«slechts gedeeltelijk in eere hersteld».

Toch vindt men in de D. K. ingewikkeld de
gedachte, dat het Gereformd Kerkrecht een
samenkomen der Diaconieën toelaat, zijde-
lings, ook naar den eisch van het kerkverband,
aanbeveelt. De D. K. wil dat de Diaconie
eener plaatselijke Kerk zich in contact zal
stellen met de Diaconieën der andere Kerken.

Immers, in Art. 83 leest men, dat bij vertrek
van armen naar eene andere plaats de Diaconen
de Diaconie der Kerk aldaar in kennis zullen
stellen van de hulpe, die zij dezen armen heb-
ben gedaan. Art. 26 wil, dat de Diaconen goede
correspondentie zullen begeeren van hen, die
zels niet ambtelijk het werk der Barmhartig-
heid doen, van «Huiszittenmeesters of andere
Aalmoezeniers».

Ook in de boven aangehaalde paragraaf van
het 'Tractaat van de Reformatie der Kerken'
wordt aan het slot van het samenkomen der
Diaconieën in meerdere vergadering gesproken.
Aldaar leest men: «Een andere vraag, die we
«slechts aanstippen, zoo daarentegen zijn, of ge-
lijk de Classis en Synode vergaderingen zijn
«van meerdere Kerken, om de zaken te behar-
«tigen, die aller regiment aangaan, zoo ook
«Diaconen van onderscheidene Kerken niet
«van lieverle op gelijke wijze zullen moeten
«samenkomen, om de zaken te behartigen, die
«vele ellendigen aangaan. Voor de inrichting
«van de weesverzorging op kleinere dorpen,
«voor de verzorging van kraken, idioten,
«krankzinnigen, blinden, vreemdelingen, enz.
«schijnt zulk eene samenwerking in een Classi-
«cale Diaconie al meer onmisbaar».

Blijkbaar wil de hooggeachte Schrijver niet,
wat ook de Commissie ter zijde stelt, het mede-
afvaardigen van Diaconen naar de Classis, om
daar naar aanleiding van de rondvaart naar
Art. 41 D. K.: «of de armen bezorgd worden»,
Diaconale zaken, «de vele ellendigen aangaan»,
in behandeling te nemen.

Gesteld ook, dat daarvoor op de Classis tijd
ware, dan zou het ambt van Diacon, dat even-
zeer uit het Middelaarsambt van Christus voort-
komt, meer of minder aan de andere ambten
ondergeschikt worden. Bij afvaardiging van één
Diacon uit elke Kerk naar de Classis zou ten
slotte de meerderheid, die buiten het Diacon
ambt staat, de beslissing hebben over zaken,
die tot het eigen ambt der Diaconen behooren.

Men zou dan op de Classis een toestand
krijgen, dien de D. K. zelfs in de plaatselijke
Kerk niet wil. Want wel mogen de Diaconen,
waar het getal van de Ouderlingen zeer klein
is, mede tot den Kerkeraad genomen worden
(Art. 38), en wel hebben de Ouderlingen opzicht
over de Diaconen, of zij han ambtgetrouwelijk
bedienen (Art. 23), en vandaar de vraag op de
Classis: «of de armen bezorgd worden» (Art.
41); en wel hebben de Diaconen rekening te
doen in den Kerkeraad (Art. 25), maar anders
zullen de Diaconen zelf van de zaken, hun
ambt betreffende, handelen, en de Diaconen des
Woords zullen goede opzicht nemen, en zoo
het noodig is, zich in de vergadering der Dia-
conen laten vinden (Art. 40).

Afvaardiging van Diaconen naar de Classis
kan hier dus moeilijk dienen.

Er blijft naar het oordeel der Commissie
geen andere weg open dan het samenkomen der
Diaconieën in meerdere vergadering.

Alnu zij het haar vergund deze nog nader
aan te stippen.

De afvaardiging tot die meerdere vergadering,
tot die Classicale Diaconie, zou in Kerken, waar
de Diaconen eene afzonderlijk college vormen,

door dat College moeten geschieden, en waar
de Diaconen altijd vergaderen met den Dienaar
des Woords en de Ouderlingen, zou zij moeten
plaats hebben door den Kerkeraad uit de Dia-
conen, of bij stemming of naar toebereit.

Afvaardiging uit elke Kerk van twee Dia-
conen zou gewenscht zijn.

De credentie-brief zou inhouden, dat in die
Classicale Diaconale vergadering alleen mag
gehandeld worden van Diaconale zaken, die
men in de mindere vergadering niet heeft kun-
nen afhandelen of die tot de meerdere verga-
dering in 't gemeen behooren; met de verklar-
ing, dat de Kerkeraad en het College van Dia-
conen beloven voor bondig te zullen houden
alwat de Classicale Diaconie besluit conform
den Woorden Gods, de Drie Formulieren van
Eenigheid, Dordtsche Kerkenordening en ver-
dere Synodale Bepalingen.

Tweemaal 's jaars samenkomsten, in het vóór-
en najaar, zou wel genoege zijn.

Wil de D. K. in Art. 40 dat de Dienaren
des Woords betrekkelijk de vergaderingen der
Diaconen goede opzicht zullen nemen en zoo
noodig zich daarbij laten vinden, zoo zou het
zeer nabij liggen, dat de Classis één of twee
Dienaren des Woords, of één Dienaar des
Woords en één Ouderling, afvaardigde om tegen-
woordig te zijn in de Classicale Diaconie en
haar te dienen van advies. Deze zouden op de
Classis van hun arbeid rapport kunnen doen.
Er kwam dan verband tusschen de beide meer-
dere vergaderingen, dat voor beide noodig is.

Ingeval een Kerkeraad of College van Dia-
conen zich niet zou kunnen vinden in eenig
besluit der Classicale Diaconie, zouden, nadat
een poging tot beëindiging der zaak door de
betrokkene vergaderingen vergeefs bleek, de
Classis en de Classicale Diaconie, elk uit haar
midden, een gelijk aantal gecommiteerden voor
de aanhangige zaak kunnen benoemen, waarbij
de bovengenoemde adviseerende Broeders tot
het geven van advies zouden kunnen tegen-
woordig zijn.

De kosten dezer Classicale Diaconale Ver-
gaderingen zouden moeten gevonden worden
uit de Diaconale kas. De Classicale Diaconie
zal die kas ten goede komen. Op de Diaconale
Conferentieën is het welken gebleken, dat er
uit de Diaconale kas soms veel geld ging en
moest gaan, wat niet noodig zou zijn geweest,
zoo daar onderlinge voorlichting en samenwer-
king der Diaconieën geweest waren.

Betrekkelijk de vraag van sommigen, of het
niet wenschelijk en noodig zou zijn op den duur
ook te komen tot Provinciale en Generale Dia-
conieën, oordeelt de Commissie, dat het niet
op haren weg ligt daarop in te gaan.

Komt het naar haren en veler wensch in de
naaste toekomst tot Classicale Diaconieën, dan
zal het d'air de plaats zijn, waar deze omvang-
rijke en gewichtige vraag in ernstige overwe-
ging kan genomen worden.

En hiernede meent de Commissie aan de
vernieuwde opdracht van de jongste Centrale
Diaconale Conferentie te hebben voldaan.

Zij heeft eene poging gewaagd de noodzake-
lijkheid van meerdere ontwikkeling van het
Diaconaat aan te wijzen en bescheidenlijk een
weg aangestipt, die naar haar oordeel met goed
gevolg daartoe zou kunnen worden bereid en
ingelagen.

Zij zal haar arbeid beloofd achten, zoo aan
deze Circulaire in den Kerkeraad en in het
College van Diaconen het voorrecht eener ern-
stige bespreking ten deel valt, en daaruit bepaalde
voorstellen geboren worden voor de Classis, de
Provincieën, en de komende Generale Synode te
Groningen.

Het zij haar nog vergund te herinneren, dat
door de Generale Synoden meer dan eenmaal
uitgesproken is, dat het niet ligt op den weg
eener Synode zich in hare zittingen bezig te
houden met vraagstukken van algemeen aard,
maar gelijk elke kerkelijke vergadering, meer-
dere of mindere, alleen met die zaken, die in
een concreten vorm aan haar oordeel onder-
worpen worden. Bepaalde voorstellen in den
kerklijken weg betreffende deze gewichtige
aangelegenheid zijn dies noodig, zal de aan-
staande Generale Synode haar in behandeling
kunnen nemen.

U, Weleerw. en Eerwaarde Broeders, toebie-
dende de leiding des Heiligen Geestes in al
uwe vergaderingen, met broedergroet,
De Commissie voornemens:
G. STRUIK CEN., Diacon.
J. B. BLANKENBERG, Diacon.
C. J. VAN DIJK, Diacon.
A. M. DONKER, V. D. M.

Enkhuizen,
Amsterdam,
Meppel,
Amersfoort,
November 1898.

Officieele Berichten.

(Met verkorting uit het Kerkblad van 3 Maart '99.)

Verslag van de Vergadering der Geref.
kerken in de Classis Zwolle, ge-
houden 2 en 16 Febr. '99.

Alle kerken zijn wettig vertegenwoordigd.
Præsies Ds. G. Elzinga, scriba Ds. W. Wolsink.
Na mededeeling der afgevaardigden uit Kam-
pen, dat F. Rispen, vroeger predikant bij de
Geref. kerk Steenwijk B, niet meer tot de Geref.
kerken behoort, constateert de Classis, dat hij
dientgevolge de bevoegdheid niet meer heeft
om in de Geref. kerken in den dienst des
Woords en der Sacramenten op te treden.

De leden der Geref. kerk van Kampen, die
te Wilaam wonen, komen weder met het ver-
zoek, door de kerk van Kampen gesteund, en
ter Classis gebracht: om zelsaandig als kerk te
mogen optreden. Daar de Classis op eenige
punten, nog nadere toelichtingen noodig heeft,
wordt deze zaak tot de eerstvolgende vergade-
ring aangehouden.

Deputaten inzake een aanvraag om onder-
steuning door de kerk van Oldemarkt brengen
rapport uit, waaruit blijkt, dat deze kerk groote
behoefte aan steun heeft. Een voorstel des
betreffende wordt aangehouden, en aan depu-
taten opgedragen, om, in overleg met den kerke-
raad van Oldemarkt, aan de volgende Classis
nadere inlichtingen te geven. Intusschen zal
het voorstel aan de kerken der Classis ter be-
spreking geronden worden.

De vergadering bespreekt het stuk van de kerk
van Amsterdamm, inzake een dienaar des Woords
voor de Zending op Midden Java en zal van de
uitkomst dezer bespreking, zoo spoedig mogelijk
aan die kerk bericht zenden.

Verslag van de Vergadering der
Classis Apeldoorn, gehouden 8
Februari 1899 te Apeldoorn.

Aan de orde komt het verzoek van de kerk
van Epe, betreffende het bouwen eener pastorie.
Na gegeven inlichtingen en besprekingen besluit
de Classis om aan het verzoek te voldoen en
wordt het moderneren dezer vergadering opge-
dragen, eene aanbeveling namens de Classis te

geven, opdat de kerk van Epe in het bezit zou
kunnen komen van eene eigene pastorie.

Hierna wordt de vraag van de kerk van
Voorthuizen behandeld: «Wat is de strekking
van het gebed in de consistoriekamer vóór en
na de bediening des Woords?» Nadat door de
afgevaardigden dezer kerk de noodige toelich-
tingen zijn gegeven, was de hierover gehoude
bespreking zeer belangrijk en blijkt, dat de
voornaamste betekenis van dit gebed gelegen is,
om bekwammakende genade voor de vervul-
ling van den dienst en ambten in des Heeren
kerk; en wel moet onderscheiden worden van
het gebed «voor den nood der Christenheid»
enz., terwijl op verzoek aan de kerk van Voort-
huizen deze de toezegging deed, om indien
mogelijk een historisch overzicht te geven van
het ontstaan van het gebed in de consistorie-
kamer.

Verslag van de Vergadering der
Classis Kollum, gehouden te Bui-
tenpost op 9 Februari 1899.

Met meerderheid van stemmen neemt de
Classis het volgende voorstel aan, wat door den
scriba voor het agendum der a. s. Prov. Synode
zal worden opgezonden:

«De kerken verzorgen volgens Art. 13 D. K.
O. hare emeriti».

«De dienaar des Woords zorgen zelve voor
hunne weduwen en weezen».

«mits de Generale Synode een minimum trak-
tement vaststelt voor de dienaar des Woords
zooveel mogelijk naar de plaatselijke omstan-
digheden der kerken».

Verslag van de Vergadering der
Classis Zierikzee, gehouden 22
Febr. 1899.

Inzake het punt der eenheid van opleiding
der aanstaande dienaar des Woords, wordt het
volgend voorstel der kerk van Zierikzee aan-
genomen:

De Classis Zierikzee van oordeel, dat het zeer
gewenscht is, om zoo spoedig mogelijk tot een-
heid van opleiding van aanstaande dienaar des
Woords te komen, omdat het bestaan van 2
inrichtingen

te op onverantwoordelijke wijze de weinige
financiële en wetenschappelijke krachten, waar-
over de Geref. kerken beschikken kunnen, nog
versnipperd en verkort;

ze, de gemoederen in voortdurende spanning
houdt, het verschil in Theologische richting be-
vordert, en daardoor de bevestiging van de
veteeniging der kerk belemmert; verzoekt de
Provinciale Synode van Zeeland op de aan-
staande Generale Synode zoodanige voorstellen
aanhangig te maken, waardoor de eenheid van
opleiding zou kunnen tot stand komen.

Zich onthoudende van het treden in bijzon-
derheden, beveelt zij als leidraad voor het
bepalen van den weg, die tot vereeniging kan
leiden, met warmte aan het voorstel, dat door
Prof. Bavinek in zijne jongste brochure over
deze materie is aangegeven.

Verslag van de Vergadering der
Classis Edam, gehouden op 23
Febr. 1899 te Edam.

Op eene ingekomene missive van den kerke-
raad van Amsterdam zal worden geantwoord,
dat de Classis, het voornemen des kerkeraads
toelichende, echter niet in de gelegenheid is,
hem in dezen van dienst te zijn.

Op het voorstel van Marken spreekt de Classis
de wenschelijkheid uit om een officieel orgaan
voor N. Holland te verkrijgen, en draagt eenen
commissie op, een onderzoek in te stellen en
daaromtrent rapport uit te brengen in de eerst-
volgende vergadering.

Prov. Synode van Friesland.

De kerkeraad der Geref. kerk te Goes maakt
bekend, dat de Prov. Synode van Zeeland
D. V. te Goes zal gehouden worden, op Don-
derdag 1 Juni a.s.

Punten voor het Agendum en de namen der
afgevaardigden worden ingewacht bij den voor-
zitter van den kerkeraad, uiterlijk tot 10 Mei.

Namens den Kerkeraad der Geref. kerk te Goes,
B. J. VAN DER VEEN, Praeses.

C. ORANJE L.A., Scriba.

Goes, 21 Febr. '99.

Provinciale Synode van de Geref. kerken in Zuid-Holland.

De Gereformde kerken van Rotterdam A
en B, aangewezen om de Prov. Synode van
Zuid-Holland in 1899 op te roepen, maken bij
dezen bekend, dat die Synode D. V. zal ge-
houden worden te Rotterdam op den 6en Juni a.s.
in het Kerkeraadsgebouw in de Ammanstraat.

Namens de Raden der roepende kerken v.v.m.,
Ds. E. DOUMA.

Ds. H. H. VEIER.

F. TROMP.

G. VAN BLEEK.

Rotterdam, 20 Febr. '99.

Provinciale Synode van Overijssel.

De Gereformde kerk van Zwolle, aange-
wezen ter bijeenroeping van de Prov. Synode
van Overijssel, maakt hiernede bekend, dat die
vergadering D. V. zal worden gehouden in de
Plantage-kerk te Zwolle, op Woensdag 7 Juni,
en zoo noodig, ook Donderdag 8 Juni a.s.
Aanvang 10 uur v.m.

Stukken voor het Agendum, opgave der namen
en woonplaatsen van de afgevaardigden enz.,
worden vóór Zaterdag 20 Mei a.s. bij den
ondergeteekende ingewacht.

Namens den Kerkeraad